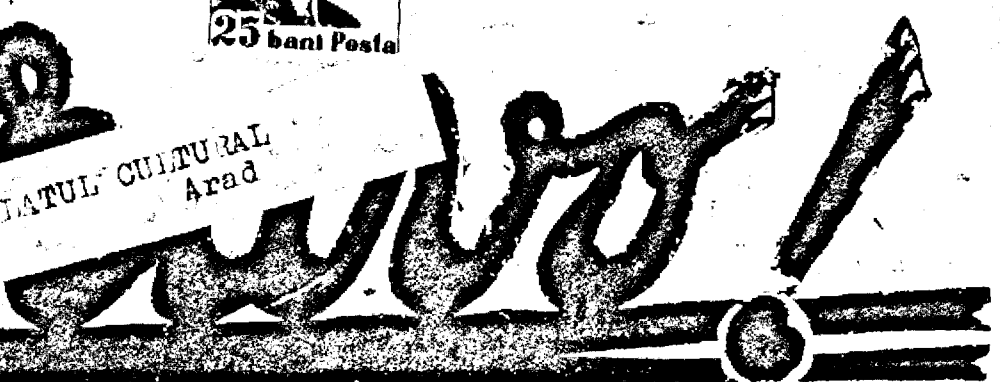




25 bani Posta



2. Biblioteca FAIATUL CULTURAL Arad



REVISTĂ LITERARĂ
Reportaj - satiră - umor
Instituția Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/1938

Director:
SIMION NICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Str. V. Babeș Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

DREPTATEA NOASTRĂ

— Peregrinările breslei — Există sau nu există? —

Cititorii cari ne-au urmărit a trecut în reportajele despre breslă, despre ilegalitățile coșe, despre diferitele nepotri între vorbă și faptă, vor fi prinși, desigur, că reluăm subiectul acesta, aproape perimat, dar nu e. Și să vedeți de ce. Zilele trecute, conducerea breslei ziaristilor din ținutul Timiș a lansat o serie de convocări, în care chema membrii la adunarea generală anuală. Despre aceasta am aflat de la un camarad meserie și nici decum dintr-o invitație ce ni s'ar fi trimisă și nouă, — membri ai breslei sau altora din prietenii ziaristi cari avuseseră aceiași atribuții ca noi. Ni s'a părut curioși și ne pregăteam să luăm măsurile de rigoare, mai cu seamă între timp lucrurile se complicaseră într'un fel: că adică, într-o greșală de expediție nu s'ar fi sosit la destinație decât conținutul trimise membrilor faștabili actualei conduceri și ceea ce a căror atitudine nu fusese autorizată până la acea dată. Că, de altă, trimise membrilor cari nu net împotriva conducerii și metodelor de lucru, s'au aplicat... Să le fie, în orice caz, bine... Și celor ce le-au trimis și celor cari le-au primit, nu le fuseseră adresate. Dar vedeți, — vorba românească — dracul nu doarme, și că îndată după lansarea convocărilor în vederea adunării generale, ziarele din Timișoara și apoi cele din București, publică un fel de comunicat al Regalității Regale, în care se redă o adresă a ministerului Justiției și ocrotirilor sociale, adresată și semnată de d. Stavri Cuciuc, prin care se arată că asla ziaristilor din ținutul Timiș nu are dreptul să funcționeze nefiind recunoscută personalitate juridică. Ce înseamnă asta? Că adică susținerile noastre privitor la constituirea bresle și înscrierile arătate de membrii, au fost ilegale.

Iată dar o confirmare oficială — venită cam târziu, e adevărat — a susținerilor noastre. Credem că e cazul să ne felicităm pentru dreptatea obținută acum! (Aceasta nu pentru că am avea nevoie de felicitările noastre proprii, ci pentru a face „câta“ năcaz „ziariștilor“ din decedata breslă, — Dumnezeu s'o ierte!)

Inversând chestiunea, trebuie să punem întrebarea: cu ce va fi înlocuită decedata întru semnătura d-lui Stavri Cuciuc breslă a ținutului Timiș?

Răspunsul, credem, nu poate fi altal, decât acela care ar reactiva, pentru noi arădanii, activitatea Asociației Ziaristilor și Publiciștilor Români din Arad, iar pentru întreaga Transilvanie și întregul Banat, extinderea razei de activitate a Sindicatu-

lui Ziaristilor din Ardeal și Banat, ce-și are sediul în Cluj. Altă soluție nu poate exista. Ba, mergând mai departe și pentru întărirea organiz. noastre, profesionale am propune începerea unor discuțiuni cari să ducă la fuzionarea tuturor organizațiilor de presă din Transilvania, cu sindicatul dela Cluj, pentru a crea o organizație profesională puternică, care să oblađuiască pe toți mănătorii condeiului, — cari merită prin activitatea lor corectă și cinstită, desfășurată în spiritul tradiției gazetărești dela noi. Ar fi cea mai potrivită soluție, căci și spiritul timpului ne indică solidaritatea ca aducătoare de victorie și izbândă în orice acțiune...

Vom fi oare înțeleși.

Radu Baltag

In permisie

Rănitul

Plutonierul înscrie numele noilor recruți. Printre ei unul mare cât un munte. E legat la un ochi. Ii vine și lui rândul:
— Săițoi Gheorghe.
— Prezent.
— Câți ani ai?
— 21.
— Insurat?
— Nu să trăiți. La ochi m'am rănit singur!!!

Tunarul

Mitică se duce la concentrare. Bateria lui e pe câmp. Un plutonier comandă: Tunul 1... 1600.. Tunul 2... 1700.. Tunul 4... 1800.. Mitică se duce la Căpitan:
— Dle Căpitan eu mă'ntorc acasă.
— Ce ești nebun?
— Nu-s nebun, dar s'a desființat regimentul. Când am ajuns la câmp, tunurile se vindeau la licitație!!!

Școala de căprari

Sergentul — Bouleanu Vasile!
Bouleanu — Zent!
Sergentul — Presupune că ești trimis în patrulare. Te rătăcești în pădure. Ești singur... Și deodată vezi înaintea ta o patrulă înamică. Ce faci?
Bouleanu — Fac o mișcare de învâltuire. Ii încercuesc și-i iau prizonieri!!!

Exerciții

În bateria 1-a printre soldați e unul care face hazul regimentului: Flămându Fheorghe. Mănâncă de unul singur, la o masă, patru pâini. Generalul a venit în inspecție. Căpitanul vrea să-l dispule în fațvoarea sa.
— D-le general, după inspecție am să vă arăt un fenomen. Un om care mănâncă patru pâini.
— Nu se poate!!
— P'onoarea mea!
— După inspecție flămându e chemat la cancelarie.
E poștit la o masă pe care sunt patru pâini.
— Mănâncă îi poruncește căpitanul.
Flămându mănâncă o pâine și se oprește.
— S'trăiți numai pot.
— Cum nu mai poști mă? Fe bine și le mănâncă pe toate.
— Puteți să mă și omorâți — nu mai pot!
Generalul pleacă fără să dea mâna cu căpitan.
Acesta furios, chemă plutonierul:
— Ai văzut ce figură mi-a făcut Flămându?
— Să-l le dracu dle căpitan. Nu mai înțele nîmic.
— De azi dimineață am făcut trei repetiții cu el și a mers perfect!!!

Gila Iuân Nojița șicire



Iacă mă să nu vămătești că nam eșit cu foaia ge doauă săptămâni da ti vreme gi vară cu ploaie amu și pă geasupra io vam fost scris voauă ca să nie trâmicești abolimentu pă răfăpiș ca poșta că dară domnu așuela care arie nărav să umblie pă la vol după bani îi dus cătând numa voi nași hăt și numa vo dot neași trâmicești bani. Apu cu șie amar să vă scol io voauă foaia că dară și la domșorit așua gila tipografie lie trebe bani pântru lucru că doară nor fi bolânzi să lucre pă geaficea. Dupu nat bal co treșie și aiasta apu o vini vanu gintă voi să sa roaje ge mine săi bag prancu la fabrica de popi apu io oi fașie binie și geloc loi țipa pă ușă a-fară ca să cșie pă gi altă dată că mai naince trebe să plăcească abolimentu la Băraua și numai apoi să vină la minie după oareșe treburi. Noa șapu amu să vă mai span șio păiți unu carie so dus mai into duminică la birt în loc să margă la beserică. Iacă dară că ași înton sat gingă Arad inges mulți șvabi și niemși, uomu aiasta când o vinit duminica nu so dus și iel ca tăt creștinu la beserică să să roaje numa o făcut binie gi so dus la on birt inge o șierut o uiagă ge râmicești cum îi ieră năraua. Și geloc cum tor dato o puso la gură și o zis cătă ie: țucaș gară, uscuț fundu. Da pă când era să se usce fundu numa gata că o picat șios și o murit și uiaga o picat șios lângă iel și so spart și ie ca și viașă lui. Noa apu iacă vigești și voiu cum îi viașă uomu-lui, a tarba câmpulul.

Apu binie că vini vorba. Ca dacă ce uști la tăce doamnile șieși preumbli lenea pă ulișalie orașului apu gângești că or picat în uoala cu feșcele gi oauă râmicești uitată pân tare ce colț gin cămară atăta is ge fescice la haine și la obraz și la buză. Mă mner numa că nu să feșcesc o țără și pă țafă Poace că pântru că așiele nu să văd pân haine. E numa o mai zăș oareșinie că doamnile eșcea is ca nișce pere gi așielea pădureșe pă carie niș caprile nu lie mănăc. Apu că giatul ge râmicești că nu lie mănăcă că dacă lear mănăcă apu bacimă Doamnie gi naș adușie o șurdă gi capre sa careșe burnienile eșcea ge doamnie gi pă ulișalie orașului să mă pot preumbli și io odată cum să cagie. Că șciu io doară că nor râmicești multă vreme ulișalie fără tele că vin tele ca broașcile la opă și mușcile la zăr.

Noa și amu să nu vă fașiești ge bal batâr voi aieșcia carie ași mai râmicești pacasă numa să nie trâmicești abolimentu la foaie că dară tară trebe so scoacem că voauă vi șudă docă nu avești Băraua la casă ca muierea în tătă duminica.

Al voștru
IUAN NOJIȚA

Copiii

— Ascultă Ionel, dacă ești cu-minte vei merge în Rai. Iar dacă ești rău vei merge în Iad.
— Păi, mămico dragă, ași vrea să știu cum trebuie să fiu spre a merge la cinema!...

Ouăle eftine găsec prețuri exorbitante la restaurantul „Dacia“

Nu e prea mult de atunci, când unul client care înmăntor intrase să consume la restaurantul „Dacia“ i se făcureu și nu din cauză că porciile servite ar fi fost prea cărcate, ci mai ales pentru omul nu fusese obișnuit cu prețurile care îi depășiseră toasocotelile. Medicii chemați dea un prim ajutor, cu puțură să constate diagnosticul. Totuși prin chibzuința profesională și mai ales după practica ce o făcuseră amintitului local, puseră diagnosticul nimerit: omului i s'arău, deoarece pofta îi rășise punga. A consumat ouă la pahar. Și cum era provincial, niciodată n'ar fi crecă pentru consumarea ace-simplu „dejun“, ca să fie ritmul elegant al vieții oră-estii — și întru ridicarea entialului, — va trebui să ească o sumă ce nici prin te nu-i trecuse. (E drept că tru că pentru această din ipoteză nici un preț nu ea scump, mai ales atunci alături de merindea cerută servește și dans la par-executat de artiste cari mai mult goale decât căcate, gen restaurant-bar

chibit... doi chibit..

ate știți și Dv. că nimic nu-l plicicos, decât atunci când joci decât să ai un chibit în spate. în propus fel de fel de sisteme în isgonirea chibitilor, rugămin-ronia, spiritul, otrava, impu-ort luarea la palme. Toate de s'au dovedit ineficace.

zai pe care vi-l povestesc, nu căcă va constitui un nou sistem pentru odată a fost eficace: în G. și Iancu P., invitați la Procopsiu, jucau tacticos în-salonaș un „ecarté“. Pe ne-apar în spatele celor doi ju-căte un chibit. Și nu chibitii. Niște palavragii spiritali și tatori. La fiecare carte jucată alor aveau altă soluție mai Ba „jocă de autoritate“, ba trebuia cerut“, ba... mal știu

în G. plicisit se întoarce spre din spate:

Domnule ești bun să-mi îți tinci minute?

Val, cu plăcere!

chibitului se tristolează. Peste clupe Iancu P. se întoarce amical din spate:

Te-ăș ruga și eu pe d-ta să-mi lacul puțin.

risa a șters-o și el și chibitii de zor...

minute... zece... un șfert de văzând că se îngroașe gluma, anș gazda:

domnii ce jucau atci, au ple-

la Au trecut d'ncolo în ce-salon și joacă oamarii liniștiți.

„Dacia“ și predilecție pentru cei trei proprietari arhicunoscuți.) Omul cu o instalație gospodărească admirabil condusă întru prosperitatea păsărilor de curte, ca găini, curci, găște, rațe, etc. dela cari recolta ouă fără o prea mare trudă, fu surprins de cele întâmplate. Restaurantului amintit mai sus însă, îi răsturuase toate idealurile și mai multe decât orice, socotelile, căci niciodată nu și-ar fi putut închipui ca un ou, simplu, provenit dela o găină chioară, să-l coste sume pe care el nu le încasază niciodată dela vre'o înmormântare în

satul său. E vorba doar doar de un biet preot venit să urmeze cursurile de apărare pasivă, căruia după atâtea lecții servite, în decursul celor 6 zile de inițiere, și folositoare asimilare a metodelor de apărare, i se epuizaseră toate forțele. Nota de plată, cu toate timbrele de consumație prezentată de „șalul“ localului fu cauza îmbolnăvirii subite a zdravănelui client neobișnuit cu localurile de „rangul I“ ce își închipuise că are dreptul să le cerceteze... Dar vedeți omul greșise socoteala: localul era de rangul I, dar prețurile îi erau... Hors concurs!

Sfaturi pentru dactilografe

— Fii foarte atentă. Amintește-ți că toată cariera ta depinde de o greșală. Așa încât fă-o mai bine cu șeful, decât la mașină.

— Fii punctuală. Nu uita că profesunea ta îți cere să apeși clapele, nu să tragi clapa.

— Uită-te cu atenție la scaunul pe care te așezi în foja mașinei, vezi să fie gol să nu cumva să te așezi, din eroare, pe genunchii șefului.

— Când îți dictează șeful ob-searvă-l bine și prinde-l arta de a dicta. Nu se știe într'o zi poate să te ia de nevastă și de atunci înainte ai să-l dictez tu lui.

— Îngrijește-ți cu dragoste mașina, nu uita panglica; și în special cea dela cămașe.

— Nu neglija punctuația. O dactilografă odată, când i-a dictat șeful virgulă în loc să pue semnul a scris cuvântul și virgula asta i-a pus punct carierei.

Unde se duc

S'au întâlnit pe stradă.

— Unde te duci Mimi?

— Acolo unde trebuie să mă duc singură și nu pot trimite pe altcineva în locul meu.

— Nu vorbi porcării.

— Ce ești nebun? Mă duc la fotograf!

Miticuță...

Junele Miticuşă, nouă ani și o litră, are un obicei cât se poate de urât: minte de îngheață apele în luna Iulie. Părinții săi au cercat în toț felul să-l desbare de obiceiul acesta urit, dar de geaba.

Eri, părinții lui Miticuşă aveau musafiri la masă. La uu moment dat, neputând rezista răului său obiceiului, Miticuşă a început să toarne niște minciuni cu care ar fi făcut marș pe cel mai autentic Marsiliez. Unul din oaspeții venerabili domn Iancu Castronescu, cercă să-l do-jenească, dar cu blândețe:

— Eu, puțule dragă, când aveam vârsta ta, nu minșeam de fel!

— Așa?... Și dela ce vârsta, nene Iancule, ai început d-ta să minși?...!

Care?

Are o amică, la care ține foarte mult, deși fata are și ea un păcat: minte de îngheață apele.

Un păcat nu tocmai grav, totuși omul nostru se lamentează, căci nu se poate obicinui cu felul ei de... a înflori lucrurile.

Un prieten încearcă să-l conso-leze.

— În definitiv, ta-o așa cum e. E mincinoasă, obișnuiește-te și tu să crezi numai jumătate din ce spune.

— Da! M'am gândit și eu la asta, dar nu știu care jumătate s'o cred și care nu!

Se pricepe

— Nene Iancule, am de gând să cumpăr un automobil și să învăț să conduc. Crezi c'o să mă coste mulți bani?

— Dacă socotești și costul zilelor ce vei sta în spital, nu-ți ajunge toată averea pe care o ai!..

A patra

Se vorbea în reuniunea dela Madame Capac de mania cucoanelor de a sune minciuni. Părețile sunt împărțite între domni și doamne. Domnii sunt de părere că femelle mint de îngheață apele. Doamnele din potrivă susțin că numai celelalte femei, afară de ele mint.

Ca să întărească exemplul o doamnă fășneală sare de colo

— Uite de exemplu, n'am minșit în viața mea decât de trei ori.

— Și cu asta face patru!.. sare Mitică de colo.

Furtuna

— Furtuna te-a apucat eri seară pe stradă?

— Nu! La mine furtuna începe când ajung acasă!!

Cartea

— Nu vrei să-mi cumperi cartea „Cum ajung eu bogat“?

— Da, de ce o vinzi?

— Fiindcă am nevoie de bani!

Surioara

Lui Petruț i-a sosit, pe lume, o sorioară.

Cineva îl întreabă:

— E dulce surioara ta?

— E dulce dar miroase urât!!

Răutăți & Epigrame

Epigramă d-lui I. Valentir.

Impunși în mine și 'n Mioara
Dai brânci lui „Brânză“ deseori
Ești ferm convins că-ți umblă „moara“
Amice... — și făr' de „vapori“?

Pe cei de sub pământ îi lasă
De „mușuroiul“ lor ce-ți pasă.
Și „cărțițele“-afară vor...
Văd raza zilei; și-apoi mor.

Tr. Rusu-Șirianu

Lui Mr. Răzor, ing. la
Astra care în N-rul trecut
mi-a spus că-l trag de coadă
pe Azor.

Sărmanul Azor! Noroc că a murit
Și-ale tale epigrame nu le poate asculta,
C'ar da din coadă necăjit
Și-apoi de groază ar turba.

Tot lui.

Mă 'ntreb acuma curios
Că de-ar trăi și azi Azor,
Ar fi în stare să mai latre
Măcar așa ca și Răzor?

D-rei Scumpa L

Numele-i să nu te'nfrice
Să nu-ți faci 'ngrijorare,
O fi ea „scumpă“ după nume
Da-i „lesne“ la sărutare!

Lui I. Brânză, pe timpul
cât e concentrat.

Cu Brânză pe zonă
Se vor produce lucruri amuzante
Dușmanii au să reclame la Ligă
Că-i atacăm cu gaze asfixiante.

I. Valentir

Lui Ionico Făt-Frumos cu
dintii de argint. Decanul bur-
lacilor din Băița.

Foaie verde foi de sânger
O deveancă v'a strigat
Sunteți foarte slabi de... inger.

Foaie verde foi de nap,
Noi din contr'am corectat:
Sunteți foarte tari de... cap.

Lui R. Runcu autorul „Pri-
măverei“, leac pentru soacra
d-sale.

Roagă-te mult lui Dumnezeu
Să dea mereu ploaie,
Căci peste un secol zic eu,
Și soacra și-o inmoaie.

Domnișoarei N. P. care
pretinde că se pricepe la
pictură.

Imi cânti acelaș refren
Că ai talent la desen
E un vis
Îți spun fără ură
Că faci un pic tura
In abis.

Organizatorilor unei pe-
trecheri din Săliște care ne-au
invitat la patru și au început
la opt.

Voi la patru ne-ați invitat,
Noi la patru ne-am adunat
Dar văd că patru s'a dublat
Și nici o piesă na-ți jucat.
George Crivăț

Unui oarecare ce a fost
numit secretar la sindicatul
pentru exportul animalelor.

La Sindicatul de animale
Fuseși numit ca secretar
Numirea ta e foarte justă
Căci le lipsea chiar un măgar.

Epitaf.

Aici zace P. Ioan
Pe pământ mare golan.
Era impiegat stajiar
Și sta mereu lângă pahar.

M. Gusti

Avem noi ce avem cu Lipova!...

— Încă un restaurator cu cântec —

Na e pentru prima dată când ne ocupăm de Lipova... Și e curios, că de câte ori facem câte o vizită — rară, din an în Paști — în orașelul renumit pentru apa lui acră, de atâtea ori aducem în bagajele noastre câte o curiozitate sau monstruoasă ne înțelegem în altă parte. Să le mai pomenim pe cele culese până acum la deschiderea cursurilor de vară organizate de Asociația învățătorilor, lista de mâncare dela restaurantul „Japonia” și toate celelalte? Credem că este inutil, deoarece de fiecare dată ele au produs o consternare între bravii lipoveni și motiv pentru imense hohote de râs pentru ceilalți cititori ai noștri...

Dar, — în mare grabă, — să ne înțelegem la subiectul reportajului nostru de față. La restaurantul „Central” din Lipova, cel mai elegant din micul orașel de pe malul stâng al Mureșului.

Ocazional, în restaurant a luat masa și un delegat al oficiului de speulă. Și cum oamenii aceștia sunt de o curiozitate mai ascuțită decât a noastră, a gazetarilor, a avut curajul să-l ceară proprietarului registrul de control al speculei, dar spre marea mirare a controlorului, proprietarul, un oarecare Petru Standt, a declarat că nu are un astfel de registru. El, faptul că nu-l are, n'ar fi un păcat prea mare. Curiozitatea controlorului a mers ceva mai departe și l-a întrebat pe proprietar dacă știe ce prevede legea pentru combaterea speculei ilicite. Și spre marea surprindere a controlorului și a personalilor ce-l însoțeau, proprietarul a declarat că nu știe că există o astfel de lege și că habar nu are de prevederile ei. El, ce să spunem, un astfel de restaurator merită toată toată cinstea, — își va zice oricine. Și probații își va închipui că nu are nevoie să cunoască prevederile legii, deoarece prețurile în schimbul cărora își hrănește clienții, sunt de așa natură încât nu intră în prevederile nici unui articol din sus și des pomenita lege. Nu e tocmai așa, căci controlorul respectiv în procesul verbal pe care l-a încheiat, constată că aceste prețuri sunt exorbitante. Trecând însă și peste acest inconvenient, controlorul nostru a cerut să i se prezinte lista de mâncare. Proprietarul a declarat că nu are o listă de mâncare proaspătă, deoarece

ce cea afișată este încă din anul trecut sau dela începutul acestui an na reținem bine amănuntul și că prețurile cuprinse în ea nu sunt valabile.. Vă închipuiți mura făcută de controlorul obișnuit să se execute toate prevederile legii. Dar nu s'a dat bătut ci s'a mai interesat dacă lista a fost prezentată primăriei pentru control. Răspunsul, bine, înțeles, a fost negativ.

Iată dar, un model de restaurant și de restaurator, tocmai bine potrivit pentru o localitate categorisită drept stațiune balneoclimatică, vizitată de diverși străini.

Urmarea firească a acestor constatări, a fost inevitabilul proces verbal despre cele constatate, proces verbal ce a fost înaintat autorităților care se interesează de asemenea chestiuni.

Care va fi rezultatul, nu putem ști de pe acum. În tot

cazul, noi, iubitorii feroci ai Lipovei, am ținut să semnalăm cazul, căci e inadmisibil ca un cetățean, care exercită o profesiune ce vine zilnic în atingere cu atâtea autorități și cu atâtea diverse legi, să nu cunoască dispozițiile pentru combaterea speculei, fapt pentru care conducătorii și guvernul fac atâtea suferințe, numai ca să apere bietul consumator de pofta câștigului nesăbuit a anumitor categorii de producători.

Și de încheiere — un cuvânt și pentru funcționarii și conducătorii autorităților din Lipova, care după informațiile ce le deținem, în restaurantul lui Petru Standt își fac vecul: ei n'au avut niciodată curiozitatea să se intereseze de situația lui? Și anume din ce motive și cu ce — și justifică lipsa aceasta de interes?

al. miron

La dentist

— 200 de lei ca să-mi scoți un dinte, într'un sfert de minut?

— Mă rog, dacă vrei eu trag de el un sfert de ceas!

Siguranța

— Ascultă moncher, crezi că o femeie, o femeie ca a mea nu poate fi credincioasă?

— Poate mă, sigur că poate, ce nu e sigur e dacă o vrea...

Urât nu glumă

Am un prieten, care dacă n'a luat încă nici un premiu de urâtenie, e din cauză că nu s'a prezentat încă la nici un concurs atât de bizar. Dar vă mărturisesc sincer, că l'ar merita cu prisosință.

L-am întâlnit ieri pe stradă, complet schimbat. Nu în frumos, firește! Dar are un aer cu totul fericit și își mărturisește:

— Sunt teribil de îndrăgostit. Am găsit o femeie cu totul altfel de cât toate femeile din lume...

— Exagerezi poate, dragă! Ce Dumnezeu, are atât de ciudat?

— E singura femeie care acceptă să lasă cu mine.

Tot Miticută...

Eroul nostru a împlinit de două săptămâni opt ani, ceace înseamnă că se află în clasa doua primară. Deoarece gândul îl stă mai mult la joc decât la teme pe care l'le dă profesorul să le scrie, lecțiile lui sunt făcute aproape zilnic de tatăl său, Mitică senior.

Intr'o zi plictisindu-se să-i facă mereu observații, profesorul spuse indignat odraslei lui Mitică:

— Cum se face, Miticută, că lecțiile colegului tău de clasă, Ion Ionescu, sunt totdeauna mai bune decât ale tale?

— Se vede treaba, dom' profesor, că el are tată mai inteligent decât mine!..

Cazând

pe spate pe o sticlă cu acid... să-i stărpească ploșnițele din apartament, dărul de un an vechi, L. I., s'a ales cu arsuri, va, cu toată centura de cauciuc care o purta.

— Biata fată, zise M. S. compătimitor, a rămas destinsă pentru tot restul... nopților ei!

Pricina

— Adelo, ce înseamnă asta a ta? Acum o lună îți că mă lubești!

— Vezi că, Gică dragă, acum luna purtai un rând de haine se asortau de minune cu ochii dar cum ele s'au rupt, sunt acum să-mi caut un alt bărban.

Sgârbenie semită

— Da, dom'le Morij, vă scoate moneda de douăzeci care ați înghițit-o din greșală, vă costă 10.000 lei operația!

— Accept, dar numai cu să-mi dați mie moneda din stomac.

Soacrele

— Cum se simte soacra?

— După vizita d-tale, s'a mai rău. Cred că n'ar fi rău vîl odată.

Higienă

Judecătoria de ocol.

Un lăptar a dat în judecată vecinul care l-a svârșit în necurățenie.

Judecătorul condamnă la amendă pe părat și atrage inculpatorul că are dreptul pentru pierderea lapteului.

— Să trăiți don' judecătore plică lăptarului, aia n'am pres l-am văzut de atunci că nu las clienții s'aștepte!

Nu știe ce face

— Lizico a venit d. Pope te ceară mamei de nevastă.

— Ai auzit tu Radule?

— Nu; dar e beat și nu face.

Rezistență

— Mă Niculăe, am citit carte, că o cămilă poate creze o săptămână fără să creze.

— Ei și? Par'că tata nu să bea o săptămână fără să ales.

La ospiciu

Directorul sanatorului, bolnav:

— Te-ai făcut bine. Pozi reînforcă lângă soția d-tale.

— Să mă reînforc lângă mea?

Trebuie să fiu nebun!

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizerie FAN CÂMPEAN, din Piața No. 3. Serviciu prompt și bag.

MAȘINI DE SCRIS de vânz de imprumut, la M. SZEGED str. Brătianu 7. Tel. 11-44.

special de reparațiuni pentru șini de scris, mașini de tocuri rezervoare. Depozit.

tie — șapirograf — indigo accesoriile pentru mașinile de c.

Domnii abonați din vecin pe unde nu pot ajunge în noștri sunt rugați, pe această să se pună la curent, du-ne abonamentul prin postal.

De c.

cutic